

Oto Horvat

ANĐEO

Prema fotografiji André Kertésza

Nekada davno u dalekom New Yorku
jedna slepa žena prosila je na ulici pevajući
u pratnji svog takođe slepog muža harmonikaša.

Nije teško primetiti da je vučjak
kraj njihovih nogu zaštitnik od svakog zla
bio prestravljen Vavilonom mirisa i zvukova.

U gradskoj vrevi
njih troje modernih brodolomnika
bili su okruženi baroknom muzikom
sirena hitne pomoći i policijskih kola.

Nenadano dok je dan još bio čistog čela
pored njih je prošao anđeo u liku kepeca
i u šešir im spustio milostinju.

O nastavku priče
ova fotografija ne može da nam kaže ništa.

MAC DOUGAL ALLEY

Prema fotografiji André Kertésza

Ovo je još čisto jutro koje posmatram sa tobom.
Belu geometriju što je tokom noći promenila grad.

Stolice u dvorištu su presvučene polarnim krznom kao i stočić
na kom su do juče još ležale karte, pepeljara i čaše.
Madam Sápny se kikotala kada bi je htela sreća.
Mister Sándor bi svaki čas palio svoju lulu, i lišće se zlatilo
nesebično dok su vevice jurile gore-dole
po visokim granama krošnji kao u ogromnoj rešetki.

Samo trenutak: ja vidim što ti iz tvog ugla ne možeš.
Vrabac skakuće sa komadićem hleba po krovu automobila.
Zar to nije prava radost i svečanost u ovoj hladnoći i tišini.

SUBOTA JE STVORENA ZA APOKALIPSU

~~kg paradajza~~ ~~krompira~~
~~3 patlidž.~~
~~riba sveža~~ ~~+ zamrz.~~
~~3 mleka~~ ~~+ vino~~
~~brašno~~ ~~čokolada~~ ~~marmelada~~
~~hleb~~ ~~voda~~

I onda u prepunom supermarketu
na sredini beskrajnog reda pred kasom
i žena izbezumljenog pogleda
sa prepunim kolicima namirnica
prolazi pored tebe i mrmlija
ko je ta budala što trubi već deset minuta
i ti nehotice okreneš glavu prema izlazu
i ugledaš praznu sivu letnju aveniju
kojom se prašina gneva i ognja kovita
i surovi konji sa nemilosrdnim konjanicima
približavaju.

KIŠA, TOSKANA

Jesen koju prepoznajem po kiši
spaja jutro sa sumrakom.

Čempresi
zelena koplja spremna u daljini.

Bez razloga sam radostan
zajedno sa drugim beračima grožđa u pauzi.
Smejemo se punim plućima na svaku šalu.

Promrzle prste grejem dahom.
Želeo bih da mogu da verujem.

Tada bi mi strah od kazne bio lakši.